

PROP DE VOSALTRES

Els laics en l'Església

Estimats diocesans:

Permeteu-me que us recordi algunes nocions que, ben segur, ja coneixeu per la vostra formació o per la responsabilitat desenvolupada a l'interior de l'Església. Avui parlarem del poble de Déu, que està format per laics, religiosos i clergues, basant-nos en les afirmacions que fa el Concili Vaticà II sobre aquestes realitats eclesials.

En el número 31 de la Constitució sobre l'Església es llegeix: «Amb el nom de laics s'entenen aquí tots els cristians, llevat dels que tenen un ordre sagrat i són membres d'un estat religiós reconegut per l'Església». També diu que el caràcter secular és inherent i peculiar dels laics, i que pertany a ells, per pròpia vocació, buscar el Regne de Déu tractant i ordenant els assumptes temporals. A més «... han de procurar, en la mesura de les seves forces, sanejar les estructures i els ambients del món, si en algun cas inciten al pecat, de manera que totes aquestes estructures s'ajustin a les normes de jus-

tícia i afavoreixin, més que no pas impedeixin, l'exercici de les virtuts» (núm. 36).

En altres apartats se'ns parla de la unitat en la diversitat de l'Església, de l'apostolat dels laics, del seu obrar que consagra a Déu el món mateix, del testimoniatge de la seva vida, de les estructures humanes on cada un està inserit i en les relacions que han de tenir amb els altres membres del Poble de Déu, marcades per la fidelitat, l'amor i la comunió i dirigides a una única missió, la de donar a conèixer el missatge de Jesucrist a tots els pobles. Tots som iguals pel baptisme que hem rebut i les diferències en les funcions d'autoritat a l'Església es fonamenten en el servei als altres i mai en la pretensió d'ordenar i manar.

Una de les principals conclusions del passat Congrés de Laics, celebrat el febrer de 2020, és que el primer anunci, els processos de formació i les presències socials que testimonien l'Evangelí en el món d'avui requereixen que aprenguem i emprem el llenguatge de l'acompanyament, que és el llen-

guatge de l'escolta de l'altre, l'acolliment, el respecte per la seva llibertat i la seva dignitat, el lliurament generós del nostre temps, la implicació afectiva amb qui sofreix, la pedagogia de saber deixar a l'altre ser ell mateix i pensar per ell mateix..., actituds que ens mostra Jesús i amb les quals hem d'aconseguir ser una Església de portes obertes.

La mateixa línia d'actuació sosté la convocatòria del Sínode que ha fet el papa Francesc i en la qual molts de nosaltres hem participat en aquest curs que ara acaba, assenyalant sempre la mateixa dignitat de tots els membres i el lliurament servicial a la responsabilitat que se'ns atorga. És un camí exigent i il·lusionant que ens impulsa, als membres del Poble de Déu, en una mateixa direcció: viure amb coherència la nostra fe i donar-la a conèixer amb alegria.

Podeu comprovar que tot això no és una novetat d'ara. Que ve de lluny. És possible que les febleses i limitacions de molts batejats hagin impedit un desenvolupament més convincent i més harmònic de les paraules de Jesús i de les orientacions de l'Església.

Aquest diumenge se celebra la solemnitat de la Pentecosta, la vinguda de l'Esperit Sant als Apòstols. Se'ns demana que continuem construint junts, amb els diversos dons, carismes, vocacions i experiències, l'Església animada pel mateix Esperit. És el Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar. Per tant, és un dia significatiu per al servei i la responsabilitat dels laics. Us animem a pregar i a participar en les activitats organitzades.

Amb la meva benedició i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Montserrat rep els nous confreres lleidatans

El Santuari de Montserrat va acollir, a principis de maig, la IV Trobada de la Confraria en la qual es va rebre els nous confreres i van participar-hi persones vingudes de tot Catalunya. Els nous membres van rebre la insígnia i el lliantí de l'entitat religiosa. Des de Ponent es va organitzar un autocar que van compartir la confraria de Lleida i la d'Aitona, de la qual cosa amb-

dues entitats estan molt contentes d'haver fet el viatge conjuntament.

La celebració va tenir lloc a l'altar major de la basílica i després de la missa va ser el moment del dinar de germanor.

A l'acabar, Manel Alonso, membre de Sant Egidi va impartir una conferència titulada «Sant Just: el Montserrat de Barcelona».

CERCA DE VOSOTROS

Los laicos en la Iglesia

Queridos diocesanos:

Me vais a permitir que os repita algunas nociones que, con seguridad, muchos de vosotros conocéis por vuestra propia formación o por la responsabilidad desarrollada en el interior de la Iglesia. Hablamos hoy del pueblo de Dios que está formado por laicos, religiosos y clérigos y nos basamos en las afirmaciones que hace el Concilio Vaticano II sobre estas realidades eclesiales.

En el número 31 de la Constitución sobre la Iglesia se lee: «Por el nombre de laicos se entiende aquí a todos los fieles cristianos, a excepción de los miembros que han recibido un orden sagrado y los que están en estados religiosos reconocidos por la Iglesia». Y también que el carácter secular es el propio y peculiar de los laicos, a ellos pertenece por propia vocación buscar el Reino de Dios tratando y ordenando los asuntos temporales. Además «...han de procurar, en la medida de sus fuerzas, sanear las estructuras y los ambientes del mundo, si en algún caso incitan al pecado, de modo que todo esto se conforme a las normas de la justicia y favorezca más bien que impida, la práctica de las virtudes» (núm. 36).

En otros números se nos habla de la unidad en la diversidad de la Iglesia, del apostolado de los laicos, de su obrar que consagra a Dios el mundo mismo, del testimonio de su vida, de las estructuras humanas en las que cada uno está inserto y en las relaciones que han de tener con los otros miembros del Pueblo de Dios, marcadas por la fidelidad, el amor y la comunión y dirigidas a una única misión, la de dar a conocer el mensaje de Jesucristo a todos los pueblos. Somos todos iguales por el bautismo que hemos recibido y las diferencias en las funciones de autoridad en la Iglesia se fundamentan en el servicio a los demás y nunca en la pretensión de ordenar y mandar.

Una de las principales conclusiones del pasado Congreso de Laicos, celebrado en febrero de 2020, es que el primer anuncio, los procesos de formación y las presencias sociales que testimonian el Evangelio en el mundo de hoy, requieren que aprendamos y empleemos el lenguaje del acompañamiento, que es el lenguaje de la escucha del otro, la acogida, el respeto por su libertad y su dignidad, la entrega generosa de nuestro tiempo, la implicación afectiva con el que sufre, la pedagogía de saber dejar al otro ser él y pensar por él mismo actitudes de las que Jesús hace gala y con las que hemos de lograr ser una Iglesia de puertas abiertas.

La misma línea de actuación sostiene la convocatoria del Sínodo que ha realizado el papa Francisco y en la que muchos de nosotros hemos participado en este curso que ahora termina señalando siempre la misma dignidad de todos los miembros y la entrega servicial a la responsabilidad que se nos otorga. Es un camino exigente e ilusionante que nos impulsa a todos los miembros del Pueblo de Dios en una misma dirección, vivir con coherencia nuestra fe y darla a conocer con alegría.

Podéis comprobar que todo ello no es una novedad de ahora. Viene de lejos. Es posible que las debilidades y limitaciones de muchos bautizados han impedido un desarrollo más convincente y más armónico de las palabras de Jesús y las orientaciones de la propia Iglesia.

Este domingo se celebra la solemnidad de Pentecostés, la venida del Espíritu Santo a los Apóstoles. Se nos pide que sigamos construyendo juntos, con los diversos dones, carismas, vocaciones y experiencias, la Iglesia animada por el mismo Espíritu. Es el Día de la Acción Católica y del Apostolado Seglar. Es un día significativo para el servicio y responsabilidad de los laicos. Os invito a la oración y a participar en las actividades organizadas.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Nou adults reben els sagraments d'iniciació cristiana

La Catedral de Lleida va acollir, el passat 15 de maig, nou adults que amb joia i alegria s'han preparat durant dos anys per rebre els sagraments d'iniciació cristiana: el Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia.

La celebració va estar presidida pel nostre bisbe qui va mostrar l'alegria de rebre a aquest grup de persones i com augmenta així la nostra comunitat cristiana. Després de la Litúrgia de la Paraula i de les senzilles i properes paraules del senyor Bisbe, en forma d'homilia, encoratjant-los a viure i ser portadors de la Fe, va ser el moment de la celebració del ritus. Inicialment van estar unguits amb l'oli dels catecúmens per, posteriorment, rebre el Baptisme i la Ilum de Crist. En acabar el ritus baptismal, els neòfits van rebre el sagrament de la Confirmació.

La celebració va continuar amb la Pregària Eucarística i, finalment,

tots ells van rebre la Comunió per primer cop.

La cerimònia es va concloure amb una acció de gràcies on es va destacar el camí de creixement i

maduració, que ens ajuda a viure units i a compartir l'alegria de la fe. Podeu veure la celebració en aquest link: https://youtu.be/rFO_k6tKlXQ

Nova imatge de la Mare de Déu de Saidí a Sant Llorenç

El bisbe Salvador va beneir, el passat 14 de maig, la nova imatge de la Mare de Déu de Saidí de la Parròquia de Sant Llorenç. Cal recordar que aquesta imatge va ser unes de les espoliades pel Bisbat de Barbastro. Els artistes-restauradors, Àlex Barberà i Sílvia Marín, són els autors d'aquesta nova imatge que presideix el presbiteri d'aquesta parròquia lleidatana tan estimada pels lleidatans i lleidatanes.

Els artistes van assistir a l'acte de benedicció i van poder conversar una estona amb el bisbe Salvador i amb Mn. Jauset, rector de la parròquia, que també ha facilitat la presència d'aquesta nova imatge recolzat per la comunitat parroquial.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La mirada cristiana no veu en els més fràgils una càrrega o un problema, sinó germans i germanes als qui acompanyar i cuidar» (11 de febrer).

@Pontifex_es: «Als nens soldat se'ls roba la seva infància, la seva innocència, el seu futur i moltes vegades la seva pròpia vida. Cadascun d'ells és un crít que s'eleva a Déu i acusa els adults que han posat les armes en les seves petites mans» (12 de febrer).

@Pontifex_es: «La vida té sentit sorrent a l'altre en el seu dolor, compartent l'angoixa aliena, alleujant els altres» (12 de febrer).

@Pontifex_es: «Les benaurances declaren que és benaurat, és a dir feliç, el que és pobre, el que està marcat de tantes coses. Aquesta pobresa és també una actitud davant el sentit de la vida: el deixeble de Jesús no creu que ho posseeix tot, que ja ho sap tot, sinó que ha d'aprendre cada dia» (13 de febrer).

Els bisbes es reuneixen a Loreto

Els dies 17 i 18 de maig de 2022 va tenir lloc la reunió n. 248 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Santuari de la Mare de Déu de Loreto (Tarragona). Hi van assistir per primer cop Mons. Conesa, bisbe de Solsona, i Mn. Suñer, administrador diocesà de Girona. També van pregar pels difunts Vadell i Pardo.

1. Els bisbes van rebre la visita de la comissió permanent de l'Acció Catòlica General (ACG) que van explicar la identitat i missió d'aquesta associació laïcal i que ara està preparant una Trobada de Laics de Parròquia a celebrar a Barcelona del 21 al 24 de juliol d'aquest any.

2. El Sr. Francesc Roig, president de Càritas Catalunya, va presentar als bisbes diverses publicacions: Informe sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya de la Fundació FOESSA; L'ètica i Càritas Catalunya; Informe sobre l'impacte de la Covid-19, tercera onada. També va informar sobre la situació dels refugiats ucraïnesos.

3. La Comissió Interdiocesana de Litúrgia (CIL) va comunicar que es publicarà una nova edició del Missal Romà en llengua catalana; es preveu que es pu-

gui utilitzar a partir del proper primer diumenge d'Advent.

4. El Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) va exposar la situació d'aquest sector dins l'àmbit hospitalari i sociosanitari.

5. Mn. Bruno Bérchez va informar sobre el treball que va duent a terme l'equip de l'anomenat *Primer anunci* i preparant una trobada adreçada a responsables diocesans.

6. També es van tractar diversos temes relacionats amb l'ensenyament de la religió catòlica, el Pelegrinatge europeu de Joves del 2023 i la propera X Trobada Mundial de les Famílies, del 22 al 26 de juny, amb celebracions a cada diòcesi i en comunió amb l'encontre que tindrà lloc en les mateixes dates a Roma.

Xerrades sobre l'alegria de la Pasqua

L'Arxiprestat Seu Vella de Lleida ha organitzat una activitat centrada en ressaltar la importància de la Pasqua, el temps més important de l'any litúrgic i l'esdeveniment principal i fonamental de la nostra fe a l'Església de Sant Pere. El lema de les jornades fou «L'alegria de la Pasqua. Camí de vida i esperança» i van estar preparades pels preveres de l'arxiprestat i un equip de laics representant les diverses parròquies que l'integren.

El primer dia, dimarts 3, es va fer una taula rodona amb tres testimonis colpidors que van parlar dels signes actuals del Crist ressuscitat. Imma García, que viu a Almacelles i treballa d'administrativa a Sant Joan de Déu, explicà la seva experiència personal de dol i ressaltà els moments corrents i senzills que sovint no ens adonem que estan plens de Crist ressuscitat: «Jesús ens convida a reconèixer i agrair la vida veritable que rebem de l'amor de Déu». Dolores Cabello, ger-

mana de la comunitat de Filles de Jesús d'Alcarràs i col·laboradora de Càritas, va destacar que en tota la seva activitat sent que és Jesús qui l'acompanya, perquè ha vingut a fer una vida de servei, a valorar les persones i a fer-nos sentir que és possible la pau i l'amor: «Si no trobem el ressuscitat en la vida real, no el trobarem enlloc». Xavier Pérez, pare de família i professor del Col·legi Maristes, va centrar el seu testimoni de fe en l'esperança que ha sentit com una crida de Déu, fent l'acompanyament a infants que pateixen situacions doloroses, especialment per la pèrdua d'un ésser estimat: «La mort interpel·la i ajuda a despertar i a descobrir el tresor de la vida. La millor manera per a preparar-s'hi és valorar les petites coses i entendre que Déu no vol el nostre sofriment; ens dona oportunitats de superació i ens espera...».

Dimecres 4 va ser el moment d'una pregària centrada en la resurrecció de Jesús, preparada per Mn. Víctor i dos joves del Camerun, Stella i Landry, del Cor Jove de la UPA Pilar-Magdalena.

Dijous 5, Mn. Víctor va impartir una xerrada teològica i espiritual resseguint, interpretant i actualitzant el text de l'Evangeli de Joan (Jn 20,1-18) a partir de l'experiència de Maria Magdalena davant el sepulcre buit i la trobada amb Jesús ressuscitat.

REFLEXIONS

Tecnoprogressistes versus bioconservadors (II)

Entre els pensadors de més pes que s'han posicionat contra el somni transhumanista hi ha, en primer lloc, Jürgen Habermas (1929), l'autor de la *Teoria de l'acció comunicativa*. El principal representant de la segona generació de l'Escola de Frankfurt centra la seva reflexió en la qüestió de la indisponibilitat de la vida humana emergent. Des d'una opció filosòfica hereva del marxisme heterodox i aliè a fonaments metafísics i espirituals, defensa la integritat de la vida humana emergent.

Segons l'autor de la *Teoria de l'acció comunicativa* (1981), la vida humana no pertany a la categoria de la propietat. No és una possessió, ni un bé del que es pugui disposar. És un bé indisponible, que no pot ser emprat pels seus progenitors segons els seus interessos. És una realitat indisponible, fràgil i dependent que ha de ser acollida tal com és. Segons Jürgen Habermas, la seva alteració genètica amb finalitats perfeccionistes no entra dins del camp de decisions dels seus progenitors, perquè no és un bé que els pertanyi, com ho pot ser un objecte, una cosa, un bé immoble o moble. No pertany a la mare, ni al pare, tampoc a l'Estat, ni a cap corporació privada.

Francis Fukuyama (1952) que prové d'una altra tradició filosòfica i d'un altre univers cultural, de l'escola neoliberal de Harvard, també s'ha posicionat, clarament, contra la utopia transhumanista¹. L'autor de *La fi de la Història i l'últim home*, que fou membre del Comitè Assessor en qüestions bioètiques de l'aleshores president dels Estats Units, George W. Bush, durant el període comprès entre 2001 i 2009, considera essencial limitar les llibertats pel que fa l'ús i manipulació de la vida humana emergent. Durant el temps que ell fou membre del citat comitè, va exercir una profunda crítica de les propostes transhumanistes.

¹ Cf. F. FUKUYAMA, *Our posthuman future. Consequences of the biotechnology revolution*, Oxford University Press, Oxford, 2002.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. □ **Dilluns** (lit. hores: de la Solemnitat. 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. germans maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe.

7. ■ **Dimarts** [1R 17,7-16 / Sl 4 / Mt 5,13-16]. Sant Robert, abat cister-

cenc; sants Pere, prev., i Vistremont, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ **Dimecres** [1R 18,20-39 / Sl 15 / Mt 5,17-19]. *Tortosa*: □ Dedicació de la Catedral. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·lfope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.; sant Miquel dels Sants, prev.

9. □ **Dijous** [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre.

Sant Efreem (306-373), diaca siríac i dr. de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pel·laia, vg. i mr.; beat Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna Maria Taigi, mare de família.

10. ■ **Divendres** [1R 19,9a.11-16 / Sl 26 / Mt 5,27-32]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe; beat Eustaqui Kugler, rel.; beat Joan Domínia, bisbe.

11. ■ **Dissabte** [Fets 11,21b-26; 13,1-3 / Sl 97 / Mt 10,7-13]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a

Xipre, on morí; santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, vg. cistercenca.

12. □ **Diumenge vinent**, Santíssima Trinitat (lit. hores: de la Solemnitat. 3a setm.) [Pr 8,22-31 / Sl 8 / Rm 5,1-5 / Jo 16,12-15]. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

Diumenge de Pentecosta (C)

COMENTARI

Els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu

Amb la Pentecosta arriba el gran moment inicial de l'Església. A partir d'ara, amb la força de l'Esperit, els apòstols ja es llancen a predicar la Bona Nova de Jesús per tot el món. Ho veiem a la primera lectura. És el moment que *tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia de parlar*. L'Esperit fa que tots els homes i dones de totes les races i regions entenguin la paraula del Senyor: *Tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües*. Abans ens ha enumerat els diferents indrets d'on provenien els qui escoltaven la predicació: d'Egipte, de les regions de Líbia, forasters de Roma, jueus i prosèlits, cretencs i àrabs. La salvació de Crist és universal, no queda reduïda al poble jueu. On actua l'Esperit hi ha unitat: tots entenen el missatge de Déu, en la pròpia llengua; al contrari del que va passar a Babel, on parlant la mateixa llengua, no s'entenen. Es fa realitat el que diu el mateix Jesús a l'evangeli: *El Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre*. No solament recordar sinó sobretot entendre. I de forma explícita el Senyor subratlla la unió íntima entre ell i el Pare i l'amor del Pare envers nosaltres: *el meu Pare l'estimarà*. L'Esperit és l'ànima de l'Església. Per això Pau demana que ens deixem endur per aquest Esperit: *Els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu, però vosaltres no viviu segon les mires naturals, sinó segons les de l'Esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres*. I després ens diu encara: *Perquè si visquéssiu així (com demana la carn: forma de viure terrenal), moríreu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu*. Deixar-se endur per l'Esperit és viure com a fills de Déu, és viure en la llibertat: *No hem rebut un Esperit d'esclaus sinó un Esperit que ens ha fet fills*. Som fills: visquem la plena llibertat dels fills enduts sempre per l'Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R. Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplabo fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiren / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».